

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2544). คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิต นักเรียนระดับมัธยมศึกษาสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ร.ส.พ.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กุญชร คำชาย. (2543). จิตวิทยาเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกษร เกษมสุข. (2547). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวเผชิญความจริงที่มีต่อความวิตกกังวลในการกลับสู่สังคมของนักเรียนวัยรุ่นพลเมืองค่ายฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิต. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ขวัญเรือน อัครศักดิ์. (2543). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพุทธจิตวิทยาต่อการพัฒนาวิธีคิดตามแนวปัญญา และกลวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีกลวิธีการเผชิญปัญหาดำ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2546). กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- _____. (2547). ทฤษฎีการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- เจนจิรา เกียรติสินทรัพย์. (2548). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อความสามารถในการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช, คณะพยาบาลศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐนา กิรัตน์. (2547). ผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลตามทฤษฎีเกสตัลท์ที่มีต่อพฤติกรรมเผชิญปัญหาแบบหลีกเลี่ยงปัญหาของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดลดาว ปุณณนท. (2543). เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงกับการเสนอตัวแบบต่อความวิตกกังวลในการพยาบาลผู้ป่วยโรคเอดส์ของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงมณี จงรักษ์. (2549). ทฤษฎีการให้คำปรึกษาและจิตบำบัดเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ตะวัน แวงโสธรณ์. (2544). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงกับการร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบของนักเรียนประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทิพย์วิมล ดังชูทวีทรัพย์. (2546). ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงต่อความหวังในคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกที่ได้รับรังสีรักษา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธัญญารักษ์ ธนพานิช. (2545). ผลการให้คำปรึกษาทฤษฎีโปรแกรมภาษาประสาทสัมผัสต่อลักษณะมุ่งอนาคตของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิชชีมา ทนศิริ. (2551). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุษราพรรณ คันทจิตร. (2547). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความรู้สึกปลอดภัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวแตกแยก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรพินิจนาเมืองรักษ์. (2549). ศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: คอมฟอร์หมจำกัด.

พรณิภา อนันตประยูร. (2545). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงและการใช้โปรแกรมฝึกทักษะชีวิตที่มีต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กเร่ร่อนในบ้านเด็กพระมหาไถ่พัทยา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัชรินทร์ อรุณเรือง. (2545). ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มต่อความสามารถในการฟื้นฟูพลัง และกลวิธีการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นตอนต้น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิมพ์ดี จันทรโกศล. (2544). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองและความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2549). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.

ไพรัตน์ วงษ์นาม. (2540). การวิเคราะห์แฟกเตอร์แบบสองตัวประกอบที่วัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบและวัดต่างกลุ่มอีกหนึ่งตัวประกอบ. ชลบุรี: ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัทรสุดา ทองตัน. (2547). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงต่อการปรับตัวของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดบุรีรัมย์. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภูมิภัทร ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2547). ผลของโปรแกรมแนะแนวกลุ่มต่อการพัฒนาทักษะชีวิตและเปลี่ยนเจตคติต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของเด็กและเยาวชนชายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนบ้านมุกดา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มารยาท สุจริตรกุล. (2545). ผลของการให้คำปรึกษาแบบเกสตัลท์ต่อความตระหนักรู้ในตนเองของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุวดี ทับแสง. (2544). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงเพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ลักขณาพร สายทอง. (2546). ผลการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงกับการฝึกผ่านคลายกล้ามเนื้อตามแนวซิงก์เพื่อลดความเครียดในผู้ติดเชื้อ เอชไอวี (HIV). วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วรวิทย์ ฤทธิพิศ. (2548). หลักกฎหมาย การดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัว. กรุงเทพฯ: เคือนตุลา.

วัชร ทรัพย์มี. (2549). ทฤษฎีการให้บริการปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คณะจิตวิทยา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2550). กระบวนการปรึกษา: ขั้นตอน สัมพันธภาพ ทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาทีณี จันทร์เจริญ. (2544). การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ

เยาวชนจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา

การพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิณี ชิดเชิดวงศ์. (2547). พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีปัญหของเด็กรุ่น. ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนว

และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิไล อิ่มสำราญ. (2543). ผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มแบบเผชิญความจริงกับกิจกรรมกระจำ

คำนิยมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออกของเด็กด้อยโอกาส. วิทยานิพนธ์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยบูรพา.

วินา มิ่งเมือง. (2540). ผลของการปรึกษากลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อกลวิธีการเผชิญ

ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. วิทยานิพนธ์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สมน วงศ์รัตนานนท์. (2546). ผลของการเดินแอโรบิกโดยใช้เพลงที่ซ่อนข้อมูลเชิงบวกต่อการลด

ความก้าวร้าวในเยาวชนที่ถูกควบคุมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ (พิมพ์ครั้งที่ 8).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริณี พูลุฒิ. (2543). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของเยาวชนในสถาน

พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สกล วรเจริญศรี. (2550). การศึกษาทักษะชีวิตและการสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะ

ชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา,

คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมถวิล ขำเพ็ง. (2544). *เปรียบเทียบกิจกรรมกลุ่มและการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมก่อนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สายพิน ข่างไม้. (2544). *ผลของการใช้ชุดการแนะแนวกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชาวเขา*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุชา จันทน์เอม. (2544). *จิตวิทยาเด็กเกร (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุสารี วิวัฒน์สุกร. (2544). *จรรยาวิพากษ์ของวัยรุ่นที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน. (2552 ก). *กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์*. วันที่ค้นข้อมูล 20 กันยายน 2552, เข้าถึงได้จาก <http://www.djop.moj.go.th>.

_____. (2552 ข). *สถิติคดีย้อนหลัง*. วันที่ค้นข้อมูล 10 กันยายน 2552, เข้าถึงได้จาก <http://www.djop.moj.go.th>.

เสาวนีย์ ไหมดี. (2550). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงต่อความว้าเหวในผู้สูงอายุ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2550). *การปรึกษากลุ่ม*. ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. เอกสารการสอน.

อนรรฆวี ปิยะกาญจน์. (2551). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีเผชิญความจริงที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของเด็กและเยาวชนในสถานคุมประพฤติ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อรุณี ศิริสุข. (2549). *การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเผชิญปัญหาโดยใช้โปรแกรมการปรึกษากลุ่มตามแนวพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม: กรณีศึกษาเยาวชนกระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อรรณ ขวัญศรี. (2545). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบเผชิญความจริงที่มีต่อทักษะบริการของพนักงานผู้ช่วยพยาบาล*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อารยา ด่านพานิช. (2542). การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับ พฤติกรรมการเผชิญปัญหาของเยาวชนผู้กระทำผิดชายและหญิงในสถานพินิจและ ศูนย์คุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา การปรึกษา, คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โอฬาร เอี่ยมประภาส. (2541). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

Aymer, S. R., (2005). *Exposure: An exploratory study of adolescent males' coping responses to domestic violence* (New York University). Abstract retrieved August 6, 2008, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=845782481&sid=1&Fmt=2&clientid=61835&RQT=309&Vname=PQD>.

Bailey, R., & Clarke, M. (1989). *Stress and coping in nursing*. London: Chapman and Hall.

Carbo, B. C. (2006). *The behavioral effects of group therapy on at-risk middle school students* (University of South Alabama). Abstract retrieved June 10, 2008, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=862926641&sid=10&Fmt=2&clientid=61835&RQT=309&Vname=PQD>

Carver, C. S., Scheier, M. F., & Weintraub, J. K. (1989). Assessing coping strategies: A theoretically based approach. *Journal of Personality and Social Psychology*, 56(2), 267-283. Retrieved May 14, 2008, from http://www.psy.miami.edu/faculty/ccarver/documents/p89_cope.pdf

Corey, G. (2004). *Theory & practice of group counseling* (6th ed.). Sydney: Thomson Learning.

Garland, L. M., & Bush, C. T. (1982). *Coping behaviors and nursing*. Reston, VA: Reston Publishing.

Hansen, J. C., Warner, R. W., & Smith, E. M. (1976). *Group counseling: Theory & process*. Chicago: Rand McNally College.

Howell, D. C. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson/Wadsworth.

- Johnson, S. C. (2007). *An examination of the social characteristics and beliefs of delinquent and non-delinquent youth* (Auburn University, Alabama). Abstract retrieved August 6, 2008, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=1372018421&sid=3&Fmt=2&clientid=61835&RQT=309&Vname=PQD>
- Kottler, J. A., & Shepare, D. S. (2008). *Introduction to counseling voices from the field* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson Brooks/Cole.
- Lashawn, J. P. (2007). *Delinquent girls and the relation of the parent-adolescent relationship and peer influence to quality of decision-making* (University of Florida). Abstract retrieved July 20, 2008, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=1414121481&sid=6&Fmt=2&clientid=61835&RQT=309&Vname=PQD>
- Lawrence, D. H. (2003). *The effects of reality therapy group counseling on the self-determination of persons with developmental disabilities* (Wayne State University, Detroit). Abstract retrieved June 10, 2008, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=765379741&sid=10&Fmt=2&clientid=61835&RQT=309&Vname=PQD>
- Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). *Stress, appraisal, and coping*. New York: Springer Publishing Company.
- Luckmann, J., & Sorencen, C. K. (1987). *Medical – surgical nursing: A psychophysiology approach* (3rd ed.). Philadelphia: W.B. Saunders.
- Maphila, M. L. (2000). *The self-concept formation of juvenile delinquents* (University of South Africa). Abstract retrieved July 20, 2008, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=727960331&sid=3&Fmt=2&clientid=61835&RQT=309&Vname=PQD>
- Ohlsen, M. M., (1997). *Group counseling* (2nd ed.). New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Wallom, B. L. L. (2000). *Coping behaviors and drug use among fifth- and sixth-grade students* (The University of Alabama at Birmingham). Abstract retrieved March 18, 2008, from <http://proquest.umi.com/pqdweb?did=727723491&sid=1&Fmt=2&clientid=61835&RQT=309&Vname=PQD>
- Winer, B. J., Brown, D. R., & Michels, K., M. (1991). *Statistical principles in experimental design* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.